Salon muzical dedicat profesorului universitar Grigore Constantinescu

(Costin Popa – 17 ianuarie 2009)

Multă căldură, infinită dragoste, imensă pasiune a iradiat serata aniversară dedicată profesorului universitar doctor Grigore Constantinescu, eminent muzicolog, critic, om de cultură. Sala „George Enescu" a Universității Naționale de Muzică bucureștene a adunat în asistență elite ale artei sunetelor sau conectate ei: Pascal Bentoiu, Valentin Gheorghiu, Dan Mizrahi, Maria Slătinaru-Nistor, Doru Popovici, Cristina Vasiliu, Ilinca Dumitrescu, alte marcante personalități.

A fost o mare onoare pentru cei 70 de ani ai sărbătoritului, împlinită prin prezența pe scenă, în concert, a unor artiști de aleasă ținută. În plus, profund semn de veche afecțiune și fierbinte prețuire a fost urcarea pe podium a Corului Național de Cameră „Madrigal", ansamblu ilustru și emblematic pentru cultura română. Nu-mi amintesc ca acești 32 de coriști minunați să-i fi oferit vreunui sărbătorit, vreodată, omagiul lor. Poate greșesc. Dar ieri, l-au onorat într-un mod cu totul special pe profesorul Grigore Constantinescu.

A plutit în sală o atmosferă de intimitate sufletească, rareori întâlnită la asemenea gen de manifestări, de multe ori rigide și convenționale, adesea cu iz de „bifă" oficială. I s-au dăruit profesorului, ceea ce el însuși dăruiește: apropiere și cordialitate, artă și erudiție, iubire și prietenie, eleganță și respect.

Rectorul Universității Naționale de Muzică, prof. univ. dr. Dan Dediu, a pronunțat în alocuțiunea sa cuvinte care stau pe buzele și în mințile noastre, a tuturor celor care îl stimăm și îl apreciem în cel mai înalt grad pe profesorul creator de școală. A evocat „verbul fermecat", „exprimarea uluitoare, fascinantă", „scrisul fabulos de mare stilist, mânuitor de slove", „debitul ideatic impresionant și distincția discursului academic", „curajul conceptelor novatoare", „permanenta tinerețe"... Aluzie la generosul și nobilul personaj mozartian, prof. univ. dr. Dan Dediu l-a numit pe sărbătorit „un Sarastro al școlii de cânt românesc, al muzicologiei" și i-a oferit Diploma de onoare a Universității. O superbă orhidee, simbol al perfecțiunii, purității și frumuseții morale, a însoțit-o. Niciodată nu l-am văzut atât de emoționat pe profesorul Grigore Constantinescu, formulând mulțumirile!

Deschise de flautul „fermecat" al lui Ion Bogdan Ștefănescu (piesă de Doina Rotaru), dedicațiile muzicale au fost semnate de clavecinista Irina Boga (Louis Couperin și Thomas Arne), pianista Stanca Maria Manoleanu (Mauricio Kagel), violoniștii Simina și Gabriel Croitoru (Pablo de Sarasate), soprana Bianca Luigia Manoleanu însoțită la pian de Remus Manoleanu (Hugo Wolf, Richard Strauss), violonceliștii Marin și Ștefan Cazacu (piese de Klein și Dariel), basul Pompei Hărășteanu acompaniat de pianistul și compozitorul Dan Voiculescu (Schumann, Ceaikovski – aria lui Gremin din **Evgheni Oneghin**), pianistul Toma Popovici (Brahms).

După citirea mesajului trimis de prof. univ dr. Marin Constantin, profesorului Grigore Constantinescu i-au fost conferite Diploma de Excelență a Corului Național de Cameră „Madrigal" și Medalia Jubiliară „Una vita per l'arte". Sub conducerea dirijorului Emanuel Pecingine,

renumitul ansamblu a interpretat, cu binecunoscuta-i măiestrie, un buchet de piese corale preclasice și românești.

Vineri 16 ianuarie 2009, Universitatea Națională de Muzică i-a creat sărbătoritului, în Sala „George Enescu”, potrivit propriei lui personalități, ambientul spiritual de salon muzical aristocrat.

Încăodată, La Mulți Ani domnule profesor!